

— א —

להעמיד דברי קודש על דיוקם

א. בספר "לקוטי שיחות" ח"ב, והובא גם בהוספות לספר המאמרים "באתי לגני", מובאת שיחת קודש שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש בתוך ימי האבל להסתלקות חותנו כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ זיע"א בשנת תש"י, בזה"ל "כשם שישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד, לא רק שישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה, אלא חד ממש, כך גם ההתקשרות לחסידים לרבי, אינה כשני דברים המתאחדים, אלא נעשה כולא חד ממש, והרבי אינו ממוצע המפסיק אלא ממוצע המחבר כו' וע"ד מאמר הזהר (זח"ב לח, א): מאן פני האדון ד' דא רשב"י, או כפי שבעת השליחות הרי אפילו מלאך נקרא בשם הוי' (אגה"ק סו"ס כה) וכו'. ובהערה שם: "ראיתי בעלי נגלה מקשין ע"ז, וברעש גדול: היתכן וכו' אבל מפורש כעין זה גם בנגלה דאורייתא, והוא בירושלמי בכורים פ"ג ה"ג: וה' בהיכל קדשו דא ר' יצחק בר' לעזר בכנישתא מדרשא דקיסרין".

והנה יצאו אינשי דלא מעלי וציטטו קטע חלקי מהשיחה הנ"ל וללא ההערות מהזהר והירושלמי, בכוונה לפגוע בכבוד אחד מגדולי גאוני וצדיקי הדור שליט"א, ועשו מזה רעש גדול: היתכן לומר כזה על בשר ודם ואפילו צדיק וכו' וכו', ולא נחו ושקטו עד שהשמיעו כידוע כינויי עלבון ר"ל, שאסור להעלותם על הכתב.

ואמנם היו רבים שסברו שאינו מן הראוי להשיב לאלו שמתוך מעשיהם ניכרת מחשבתם הרעה שאינה לש"ש. אולם מאחר וגדול חילול ה' שהדפיסו כתבי פלסתר לאלפים ולרבבות כדי לצוד נפשות תמימות, יש מקום לבא בהעמדת דברי קדש על דיוקם, ולהצדיק את הצדיק מעיקרא, לכל אלו שאין שאלותיהם בגדר "תשובות".. ובפרט שעוד הוסיפו לכלבל הענינים בציטטות שמביאים מהזהר"ק "להוכיח" שהקב"ה הוא פשוט בתכלית הפשיטות כו'... ולא חלו ולא הרגישו שאדרבא זהו עיקר במשנת חב"ד שלא להגשים ח"ו, שלכן דוקא בתורת חב"ד נכתבו ענינים המבוארים בקבלה, בלשון אחרת שלא כהמקובלים שלפני התגלות החסידות, כדי שלא להגשים כידוע, ואין בכל הענין שבסה"ק הנ"ל שום סתירה לזה ח"ו ואדרבא, וכדלהלן.

ב. והנה מרן הגה"ק שליט"א עצמו בהערותו מביא שיש "בעלי נגלה" שמקשין על ענין זה ברעש גדול, וע"ז מביא שיש בירושלמי דוגמת הנאמר בזהר מאן פני האדון ה' דא רשב"י, וגם הגאון ר' יוסף ענגל ז"ל ב"גליוני הש"ס" לירושלמי הנ"ל כבר כתב: "ולחנם תמהו על הזהר כי גם בירושלמי כאן הוא ממש כזה".

ואמנם היו מן מפרשי הזהר שהוציאוהו מפשוטו ופירשו בדרכים שונות, אולם כבר התריס עליהם הרה"ק בעל "זהר חי" וכתב: "כי צדיקים הם אנפי שכינתא והוא מלא

בכל הש"ס: המקבל פני רבו מקבל פני שכינה, ורשב"י הוא הפנים של האדון ה' שהוא השכינה, וכ"כ כע"ז ב"רשפי אש"י להגה"ק מהר"ם מנשכ"ז זי"ע מגדולי תלמידי המגיד מזלוטשוב זי"ע פ"י וירא: "ופני ה' הם הצדיקים שבכל דור ודור" ועיין בהערה שם באריכות בענין זה.

הפסוק

וכ"ק אדמו"ר הגה"ק מליובאוויטש שליט"א
העושה והמעשה לחיזוק האמונה בדורנו
ומביא אל כנפי השכינה רבבות מירא, ורועה
אמונה טהורה בלבבות רבבות חסידים
יראים ושלמים עובדי ה' במסירות נפש
בפועל מתוך קדושה וטהרה, ומפורסמת
ביותר אמונתו הטהורה והצרופה בכל תג
ופסיק מדברי רז"ל באופן מבהיל על הרעיון,
ומכאן גם פעלו הקדוש והעקבי לחיזוק
האמונה בביאת המשיח ביותר וביותר, בודאי
ובודאי שהבע"ד בא ללעוג עליו דוקא בעניני
אמונה..

סילפו בידעין כדי לקנות

ג. ובעלי כתב הפלסתר, מתוך כוונת זדון, לא ציטטו את ההערה מן הזהר והירושלמי, כדי שיתקבל הרושם כאילו ח"ו יש כאן כוונה אחרת ולא זו המבוארת בדברי חז"ל (ואילו היה ח"ו כדבריהם הרי לא היה מצוין להזהר ולהירושלמי!), וממש הוציאו דברים מהקשרם, הכל כדי להטיל מום בקדשי קדשים, בדרך שלא העיזו הגרועים שבקלי הדעת. והמגוחך מכל, שאנשים אלו אין להם שום ידיעה אפילו שטחית, לא רק בעניני קבלה וחסידות עמוקים, אלא גם לא בידיעת ספרי חסידות בכלל (כפי שהוכיחו בימים אלו ממש בדחוקים שהעמיסו ר"ל בדברי הסה"ק נועם אלימלך המובא להלן — לחלק רח"ל בין א"ס ב"ה לאור א"ס בדברים שאסור להעלות על הדעת — הכל כדי להצדיק מעשיהם הנפשע).

ד. והאמת שאין כאן שמץ של קושיא ותמיהה, אלא הכל בא להם מחוסר ידיעה מוחלט בענינים אלו. ולכל לראש, כבר נכלל יסוד הדבר במה שכתב בשער הקדושה להר"ח ויטאל ז"ל שכל איש ישראל יש לו נפש אלקית שהיא "חלק אלקה ממעל", ובריש

ספר תנאי קדישא הוסיף על זה כידוע "ממש", ועיין בספר "שיחת מלאכי השרת" להרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע פ"ג שהאריך בזה בדברים עמוקים עי"ש בנוגע לענינו.

אם ריק הוא – מכס!

ובספרי החסידות מפורש בצורות שונות שצדיק הדור הוא אחד עם הקב"ה ממש, – והוא מחמת התבטלותו המוחלטת לאוא"ס ב"ה ואין הקב"ה שורה אלא על מי שבטל אצלו כידוע – וכמו שכתב הגאון הקדוש בעל ההפלאה זי"ע ב"פנים יפות" פ"ר בשלח: "מ"ש חז"ל ולדבקה בו וכי אפשר לדבק בשכינה אלא הדבק בת"ח ואינו מובן וכי ת"ח עצמו אינן מצוין על מ"ע ולדבקה בו, אלא ענינו, שהת"ח הם דבוקים בה' כמו שאמר בזוהר דאחיד באורייתא כאילו אחיד בשכינתא דהיא ואורייתא חד". ויותר מזה כתב הגאון הקדוש בעל מלא הרועים זי"ע ב"אמת ליעקב" פ"ר ויצא: "והוא עובר לפניו, יפורש שהקב"ה עובר לפני הצדיקים כביכול כו' והטעם שהצדיק הוא תמיד עם הקב"ה עד שנעשה כביכול אחד עם הקב"ה", ועי' בסה"ק "בית אהרן" (בין פ"ר נח לפ"ר לך) בענין הצדיק שהוא ממוצע בין ישראל להשי"ת, עי"ש.

וראה ב"צדקת הצדיק" להגאון הקדוש רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע אות קמ"ד: "במקום שהוא המחשבה של אדם שם הוא כל האדם, כי עיקר האדם אינו הגוף רק הנפש, והנפש אינה דבר, רק כח המחשב ומהרהר והרוצה שבאדם, ומקום שמחשבתו אדוקה בו כך הוא כל צורת האדם באותו עת כו', ולכן המחשב באחדות השי"י בכל שעה, נעשה כך, ועז"א (שהש"ר ה, ד) תמתי תאומתי כו' ואמר שכינה מדברת מתוך גרונו...".

ואין המובן ח"ו כפשוטו כמו שהבינו אלו שאין להם יד בספרי חסידות, כאילו נותנים איזו מציאות שהיא ח"ו למי שחוץ ממנו, אלא אדרבא שהצדיק הוא בטל בתכלית אליו ית', ואינו מציאות לעצמו וממילא הוא שכל מציאותו הוא אלקות בלבד, וזהו כל עבודת הצדיק, וממש נורא ובלתי נסבל הוא שאיך שהפכו הקערה על פיה ר"ל מחוסר ידיעה מינימלית בענין זה.

ושלשה אלו זי"ע, ההפלאה, המלא הרועים ורבי צדוק מלובלין, מלבד שהיו גאוני עולם, מיחידי דורם, היו כידוע גם מראשי המקובלים בדורות האחרונים, וכל רז לא אניס להם. ועימש"כ הגאון בעל "מלא הרועים", שחיבר כידוע גם את ספרו הגדול בקבלה "קהלת יעקב", וז"ל: "והנה הז' מדות של התורה, שהוא סוד הנגלה של התורה יכול כל אדם להשיג ע"י שקידת הלימוד, אך לבא אל עומק התורה ורזיה, א"א לבא אלי מעצמו כי אם ע"י הופעת אור אלקי עליו או ע"י גילוי אליהו ז"ל, ובכל דור ודור יש צדיקים כאלו אשר הופיע עליהם אור יפעת זוהר האמת, ומשמיא גלי להם רזא דנא, או שקבלוהו מרבותם איש מפי איש עד משרע"ה, ואחריהם כל איש קדוש וטהור ימשיך ויקבל מהם... וללא ספק קיבלו את היסוד הנ"ל מרבותם "איש מפי איש עד משה רבנו ע"ה".

נציין רק כמה דוגמאות לענין זה מספרי גדולי החסידות:

א) ב"נועם אלימלך" פר' חוקת: "ואף גם זאת ביד הצדיק להשפיע לכל העולם, ושלא אלה יעשה להם לישראל בפעולותיו ומעשיו הקדושים, הלא המה חיי ומזוני ובני, ואיזה ^{אוצר החכמה} היא עבודה שהצדיק יכול על ידה לבטל גזירות ולהשפיע לעולם, הוי אומר זו מסירת נפשו הקדושה והטהורה בשביל כל ישראל, ונתאחד באחדות השלימות האמיתי, ועיי' הצדיק נדמה להבורא ב"ה שהוא יחיד בעליונים ובתחתונים, וכמו כן הצדיק במסירת נפשו ובאחדותו עם כל ישראל נקרא כן כו". ובפרשת ואתחנן: "מחמת שהצדיק מדבק עצמו בהש"י ב"ה, ונמצא חיותו דבוק בהחיים הנצחיים העצמיים, והוי ליה חיותו של הצדיק ג"כ עצמיים ונצחיות כי עצם אל עצם יחד ידובקו".

א"ח"ח 1234567

ואין המובן ח"ו כפשוטו כמו שהבינו אלן שאין להם יד בספרי חסידות, כאילו נותנים איזו מציאות שהיא ח"ו למי שחוץ ממנו, אלא אדרבא שהצדיק הוא בטל בתכלית אליו ית', ואינו מציאות לעצמו וממילא הוא שכל מציאותו הוא אלקות בלבד, וזהו כל עבודת הצדיק, וממש נורא ובלתי נסבל הוא שאיך שהפכו הקערה על פיה ר"ל מחוסר ידיעה מינימלית בענין זה.

ב) ב"אור יצחק" להרה"ק ר' יצחק מראדוויל זי"ע בנו של המגיד הגדול מזלוטשוב זי"ע, פרקי אבות פ"ב: "זו הנשמה הקדושה שהמשיך לי אבי הק' ז"ל שהוא עצמותו יתברך, היא אומרת לכם את דרך האמת, וזה שמרמז "הוא היה אומר", ומוסב על כביכול ב"ה, שהוא, היה הוה ויהיה, הוא אומר בכל עת ובכל דור וכהיום, כמ"ש, שהנשמה של האדם היא עצמותו ממש, והיא אומרת חידושי תורה".

ג) ב"עבודת ישראל" להמגיד הק' מקאזניץ זי"ע פר' ויצא: להורות לנו דרך האמת וגדולת מעשי הצדיקים באיזה ענין הם מתגדלים ושיון לבוראם כו' דהיינו שהם בעיניהם נחשבים לאין ואפס מגודל השגתם קדושת הבורא כו' ומתוך כך הם עונים ושפלים בעיני עצמם כו' ועיי' שהם זוכין לבחי' אי"ן מתדבקים בגופא דמלכא כו' וז"ש ויותר יעקב לבדו, שיצא מכל בחי' גשמיות ונשאר "לבדו" במקום דכתיב "ונשגב ה' לבדו" כו".

ד) ב"צמח ה' לצבי" להרה"ק ר' צבי הירש זי"ע מגדולי תלמידי הה"מ ממזריטש והה"מ מזלוטשוב זי"ע, פ"ר תשא: "הרוצה לחיות ימית את עצמו (תמיד), כי כשממית את עצמו וכל תאוותיו ומבטל רצונו מפני רצונו ית', הרי כל חלקי נפשו וכל שיעור קומתו מתדבקים דבוק עצמי בהבורא ית' מקור החיים"...

ה) ב"באר משה" להרה"ק ר' משה בריעה זי"ע בן המגיד מקאזניץ זי"ע, פ"ר האזינו: "ובודאי יש שלומי אמוני ישראל יחידי סגולה צדיקי הדור, שממש עצם הוי' ב"ה מאיר ובא לפנייהם, וכמו ששמעתי מאדמו"ר הה"ק בוצ"ק מו"ה אלימלך זצ"ל שאמר על אדם אחד, שבכל מקום שהולך, כביכול עצם ההוי' ב"ה הולך לפניו, וע"כ בהיות האדם במדריגה המעולה הזו, יוטל פחד ומורא על כל העולם כולו, שכולם ירעדו ויחתו ויפחדו מעצם הוי' ב"ה המאיר ובא לפניו"...

ו) בספר "דודאים בשדה" להרה"ק ר' ראובן הלוי זי"ע מתלמידי רבנו אלימלך מליזענסק זי"ע, פ"ר לך: "נמצא הוא כסא לשכינה ע"ד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, כי הגוף כסא לנר"ן ונר"ן כסא לנשמה, נמצא כל מה שעושה יש בו חיות מעולם אצילות המצומצם בנר"ן שלו, ע"ד שכינה מדברת מתוך גרונו של משה, והבן, וזהו סוד האבות הן הן המרכבה, והבן, נמצא כל מה שהוא גוזר כאילו כביכול הקב"ה גוזר כן במה שמצמצם עצמו בהצדיק כו"ו. ובפ"ר ויקרא: "אבל האדם המקדש ומטהר עצמו וזוכה להיות כסא לקדושתו ע"ד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, כמו שפירש אדו"מו המנוח הצדיק מ' אלימלך זללה"ה: גמ' מנין שהקב"ה מתפלל בכל יום, ר"ל ש**כביכול מצמצם עצמו בתוך האדם הצדיק** ומתפלל בתוכו כו"ו."

ז) בספר "דרכי חיים ושלוש", מנהגי הגאון הקדוש בעל "מנחת אלעזר" ממונקאטש זי"ע, מנהגי תענית צבור: ששמע מפה קדוש הגה"ק בעל "שם שלמה" האב"ד דפה שאמר (בשם צדיקים) מגודל נשמת הגה"ק הרמ"מ מרימנוב זי"ע, כי **הקב"ה לקח ד' אותיות שם הוי' כביכול וכרכן בלבוש זשיפיצע ובלבוש ספאדיק ומזה נעשה הרבי ר' מענדלי מרימנוב**..."

ואין שום ספק שכהנה וכהנה יש התבטאויות כאלו בספרי צדיקים, ומה שאמר כ"ק מרן האדמו"ר מליובאוויטש שליט"א באותה שיחה "שלא ראה דבר זה מפורש בחסידות", היינו בתורת חב"ד, וגם כנראה הדיוק הוא שאינו "מפורש", אבל ודאי שהרבה יש מזה בספרי החסידות הכלליים (ובתוכן הענין יש הרבה בזה בתורת חב"ד העמוקה מני ים), והן הן דברי ה"לקוטי שיחות" הנ"ל. ומי שרוצה יוכל ללמוד ולעיין בטוב טעם וצוף דבש מעין תורתם של תלמידי הבעש"ט הק' זיע"א, וימצא נחת.

"לקוטי שיחות" – ספר האמונה הטהורה

וכנגד הטוענים שביטויים כאלו עלולים ח"ו להזיק לאלו המצויים בראשית דרכם בתורה ותשובה, הרי המענה פשוט בתכלית: ראשית, הטענה צריכה להיות על אלו שברוע לב ובחוסר אחריות פרסמו קטעים אלה (מה גם שכאמור הוצאו מהקשרם ולשונם סולפו ביוזעין), וזו היתה דרכם של מסטינו בכל הדורות ללקט מתוך מרחבי תורתנו הק' משפטים ודברים מקוטעים מסויימים מאד כדי לנגח, ואף בנידון דידן, לא

מצאו מאלפי שיחות הקודש ומקורב למאה ספרים שנתחברו ע"י כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א בכל מקצועות התורה, אלא שורה אחת או שתיים, וגם אותן הוציאו מהקשרן..

ועוד ועיקר: המציאות הוכיחה שדוקא ריבוי הלימוד בספרי חסידות, על כל הביטויים העמוקים ולפעמים בלתי מושגים לקטני מוחין, הביאה לחיזוק האמונה הטהורה, אף שבודאי צריך לעסוק בהם וללמוד בהם, ולא לשלוף איזה קטע ולהציגו בפני מי שאין לו מושג בזה, בצורה מעוותת ומסולפת, כפי שעשו אלו בנידון זה. ובענינו: עשרות אלפי יהודים הגיעו לחיי אמונה טהורה דוקא ע"י העסק במשנתו הק' של ה"לקוטי שיחות", השי"ת יאריך ימיו ושנותיו של מרן הגה"ק המחבר שליט"א עד ביאת גואל צדק במהרה.

אוצר החכמה

הוציאו דברים מהקשרם, הכל כדי להטיל מום בקדשי קדשים, בדרך שלא העיזו הגרועים שבקלי הדעת. והמגוחך מכל, שאנשים אלו אין להם שום ידיעה אפילו שטחית, לא רק בעניני קבלה וחסידות עמוקים, אלא גם לא בידיעת ספרי חסידות בכלל (כפי שהוכיחו בימים אלו ממש בדחוקים שהעמיסו ר"ל בדברי הסה"ק נועם אלימלך המובא להלן — לחלק רח"ל בין א"ס ב"ה לאור א"ס בדברים שאסור להעלות על הדעת — הכל כדי להצדיק מעשיהם הנפשע).

ו. והנה כל האמור הוא לגבי "קוצר המשיג", שכל אלו שנתפסו ל"קושיא" זו, מקוצר השגתם הוא. אולם מהראוי להזכיר גם את הצד השני של "עומק המושג", שהרי כ"ק אדמו"ר הגה"ק מליובאוויטש שליט"א הוא ידוע ומפורסם בידיעותיו העצומות בפרד"ס התורה כידוע, וכל מי שלמד ועיין בציוניו המרובים לספרי חותנו הגה"ק כ"ק אדמו"ר מהרי"צ זי"ע בשנות תשי"ג-תשי"י, כבר ידע אז שהוא שולט ומושל בכל כתבי האריז"ל וספרי המקובלים כולם כמו ב"אשרי יושבי ביתך"...

וכבר כתב המקובל האלקי מהר"צ מזידיטשוב זי"ע (במכתבו הידוע להגה"ק בעל "אוהב ישראל" זי"ע) "אשר האיש אשר לא היה לו ידיעה בכתבי האר"י ז"ל אינו יודע שום דבר ואינו מבין תורת צדיק".

המחבר

המהפכים הקערה על פיה

המחבר

וידוע בשם גדולי החסידות, שזה דרכם של מקנטרים לתפוס דוקא את היחוד והמעלה העיקרית של הצדיק, ולהתריס נגדו בזה ר"ל, ולכן במשה רבינו שפרש מן האשה "חשדוהו באשת איש" ר"ל, ומשה רבינו שהתורה העידה עליו שהיה "עניו מכל האדם אשר על פני האדמה" טענו נגדו "מדוע תתנשאו", ועוד כיוצא בזה. וכ"ק אדמו"ר הגה"ק מליובאוויטש שליט"א העושה והמעשה לחיזוק האמונה בדורנו ומביא אל כנפי השכינה רבבות מישראל, ורועה אמונה טהורה בלבבות רבבות חסידים יראים ושלמים עובדי ה' במסירות נפש בפועל מתוך קדושה וטהרה, ומפורסמת ביותר אמונתו הטהורה והצרופה בכל תג ופסיק מדברי רז"ל באופן מבהיל על הרעיון, ומכאן גם פעלו הקדוש והעקבי לחיזוק האמונה בביאת המשיח ביותר וביותר, בודאי ובודאי שהבע"ד בא ללעוג עליו דוקא בעיני אמונה..

המחבר

ביתר הדברים שנטפלו אליהם, סוכה, מזוזה, "בני נח", וכו' וכו' אין בהם דבר אחד שנתחדש ע"י כ"ק האדמו"ר שליט"א, וכולם, ללא יוצא מן הכלל, נאמרו ע"י האדמו"רים הק' הקודמים, בעל התניא זי"ע"א וממשיכיו בקודש, ועלובים הללו, השמיטו זאת במכוון, ואילו היה בהם לפחות האומץ, היו מצהירים גלויות כי מתכוונים הם להבעש"ט הק', בעל התניא הק', ותלמידיהם הק'. אלא שזו דרכם של מלעיגים להצדיק כביכול את הצדיקים הקודמים וללחום עם הצדיקים שחיים אתנו לאורך יושי"ט, וכאגרת הקודש הידועה של הרב הקדוש ר' אלעזר זי"ע"א בנו של הקדוש בעלנועם אלימלך זי"ע"א (בקשר למחלוקת שניהל המלשין הידוע לשמצה נגד רבנו הקדוש בעל קדושת לוי זי"ע"א בענין הרבנות בפינסק): "אומרים בזה הלשון: "אנו מאמינים בחכמים קדמונים שהיה להם מדריגת רוח הקודש אבל עתה בדור הזה בלתי אפשר להיות זאת", וכן בכל דור ודור אומרים כך, כמו שמצינו בשאול המלך ע"ה כידוע, אהובי אחי יהי לבך בטוח כי גם בימי הקדוש האר"י ז"ל היו ג"כ מתקוטטין עמו, וזהו פי' הפסוק: "דור לדור ישבח מעשיך" ר"ל, דור שהוא עתה, מודים בעצמם שהדורות שהיו לפניו היו להם מדריגת רוח"ק..", ואיך שלא יהיה אין כאן המקום לדון בזה, ואין בהם שום שמץ של תמיהה ואדרבא ואכ"מ.

המחבר

וכבר כתב הרב הקדוש רבי אלעזר זי"ע מליזנסק הנ"ל באגרת קדשו האמורה: "ומי שיש לו עוד ספיקות וקושיות על עובדי השי"ת, אני נותן לו עצה, שישב בבדידות ויפשפש במעשיו... שיתחיל ללמוד תורה לשמה, בכל אופניה, בלי פניה, ויקום בחצות לילה תמיד, לבכות על עונותיו אשר עשה מנעוריו במר נפש, וילמוד תורה לשמה, והתורה יזכיר לו כל עונותיו, ותסמר מפחד בשרו, ואז יתורצו לו כל הספיקות, ושב ורפא לו, ויראה מעלות הצדיקים העובדים את ד' באמת".

והשי"ת יערה עלינו רוח ממרום וילמד תועים בינה וישכין בתוכנו אהבה ואחוה לעבדו ית' כולם שכס אחד ויקיים בנו חכמי ישראל גדולי צדיקי הדור שליט"א להאיר לנו הדרך נלך בה עד ביאת הגואל במהרה.

1234567

אוצר החכמה

נ.ב.

תוכן מאמר זה שנתוספו לו כמה דברים, פורסם ב"המודיע" ע"י אחד מחשובי רבני הערים שליט"א, ובנתיים הוברר לעין כל, כי כוונת אנשי זדון אלו היא לכל רבותינו הק' זיע"א, כאשר העתון המסלף הידוע יצא בהאשמות חסרי שחר ומלאי חוצפה כנגד רבינו הגדול, עמוד מסירות הנפש, איש אלקים קדוש ונורא, מקים עולה של תורה במרחבי בריה"מ ולאחר מכן במרחבי ארה"ב, הלא הוא כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ זיע"א, ובכך החלו ב"ה להוריד המסוה מעל פניהם, וירא הקהל וישפוט!

אוצר החכמה